

havn, men jeg anser det for overvejende sandsynligt, at man gaar til denne Ordning.

Under Nr. 55 er der henvist et Andragende til mig angaaende et nyt Varehus ved Langaa Station. Om denne Sag har jeg tidligere haft Lejlighed til at udtale mig her i det høje Ting. Min Udtalelse gik den Gang nærmest i den Retning, at der formentlig ikke var Anledning til at foretage Forandring i Forholdene. Imidlertid har en nærmere Undersøgelse og Forhandling med Generaldirektoratet for Statsbanedriften om denne Sag ført til, at der rimeligvis i en nær Fremtid vil blive udarbejdet Forslag til et nyt Varehus derovre paa et Sted, hvor man sikkert vil imødekomme alle de Ønsker, som i den paagældende Egn næres om Forandring i de bestaaende Forhold.

Jeg kommer dernæst til Andragende Nr. 58 fra forhenværende Ledvogter Jeppesen om en forhøjet aarlig Understøttelse. Dette Andragende er jo af Udvalget henvist til min Undersøgelse, og jeg har for saa vidt ikke noget at indvende imod, at Udvalget har ønsket en saadan yderligere Undersøgelse af den paagældendes Forhold. Men jeg vil dog paa Forhaand sige, at naar det i Andragendet er anført, at han kun været lønnet med 70 Øre mere om Dagen end de andre Ledvogtere af Hensyn til Ansvarer ved den paagældende Ledvogterpost, har jeg Grund til at antage, at dette ikke forholder sig rigtigt. Sammenhængen er i Virkeligheden den, at hans Lønning kun har været 70 Øre højere end Lønningen for de Ledvogterposter, der lønes med den laveste Løn. Jeg tror, at hans Understøttelse er beregnet efter de almindelige Regler, og jeg tror at være enig med Finansudvalget i den Betragtning, at man kun under ganske ekstraordinære Forhold skal gøre Undtagelser fra de almindelige Regler for Beregningen af denne Understøttelse, men jeg har, som sagt, intet imod at gøre Sagen til Genstand for nærmere Drøftelse. Det ærede Medlem for Vejle Amts 1ste Valgkreds (Ousen) kom i Anledning af dette Andragende ind paa Betragtninger over det uheldige i, at udslidte Funktionærer under Statsbanedriften, særlig altsaa gamle Banevogtere, fik for ringe Understøttelse af Statskassen og jævnlig vilde være nødte til at ty til de paagældende Kommuner om Hjælp. Ja, det ærede Medlem ser jo vistnok, at dette Spørgsmaal rækker ret vidt, og det ærede Medlem vil heller ikke være ubekendt med, at ved Gennemførelsen af det af mig før

omtalte Lovforslag om Statsbanedriftens Ordning ville vi komme til en forhøjet Understøttelse til Funktionærer som de her ommeldte Banevogtere. Men jeg tror ganske sikkert ikke, at vi kunne komme til en Ordning, hvorved det under alle Forhold undgaas, at de paagældende ville kunne komme til at søge til Kommunen om Hjælp. Det ærede Medlem anførte, at de paagældende ved deres Arbejde ikke staa i Forhold til Kommunens Beboere, og at de derfor ikke havde noget Krav paa at støttes af Kommunen. Jeg godkender ikke denne Betragtning. Jeg tror, at naar de paagældende ved deres Forbrug komme i Forhold til Kommunens Beboere, er der en lige saa god Adkomst for dem til at nyde godt af Kommunen, som for dem, der tillige ved deres Arbejde staa i Forhold til Kommunens Beboere. Det er i det hele gældende Regel, at Beboerne af de enkelte Kommuner her i Landet i Trangtilfælde kunne henvende sig til Kommunen om Hjælp, hvad enten de paa den ene eller den anden Maade have været til Gavn for Kommunen i tidligere Aar, naar de blot have haft fornødent selvstændigt Ophold i Kommunen.

Under Nr. 63 har Udvalget henvist til mig et Andragende angaaende en Udvidelse af Bjerregrav Billetsalgssted. Det forholder sig rigtig, som anført baade af den ærede Ordfører og af det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (R. Hansen), at der er kun et Billetsalgssted men endnu ikke nogen Holdeplads ved Bjerregrav. Det, som Andragendet gaar ud paa, er at faa et offentligt Sidespor ved dette Billetsalgssted, med andre Ord, at faa det udvidet til en Holdeplads med Sidespor. Jeg skal herom sige, at jeg ikke er enig med det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds i, at naar der mellem Stationerne Randers og Faarup, de paagældende Nabostationer til Bjerregrav, ikke er større Afstand end 2 Mil, vil det være paa sin Plads at anlægge en Holdeplads imellem dem. Det er en Regel, man ikke kan opstille for Afstanden mellem Stationerne paa Statsbanerne, at en Mils Afstand skulde være det normale. Kun under ganske særlige Forhold i en særlig frugtbar Egn vil det kunne forsvares at anlægge en Holdeplads inden for den Afstand, som her foreligger af godt og vel to Mil. Nu paaberaabte det ærede Medlem sig, at det er en særlig frugtbar Egn omkring Bjerregrav. Jeg har ikke Anledning til at tro, at Forholdene i den Henseende stille sig saa lyse, som det